

הצעת חוק מטעם הממשלה:

הצעת חוק העמקת גביית המסים והגברת האכיפה (תיקוני חקיקה), התשע"ג-2012

פרק א': מס הכנסה

1. בפקודת מס הכנסה (נוסח חדש), התשכ"א-1961¹ -

(1) בסעיף 119א-

(א) בסעיף קטן (א)(2), אחרי "אותם בעלי שליטה או קרוביהם (בפסקה זו- החבר האחר), יבוא "או לבעל שליטה בחבר בני האדם, במישרין או בעקיפין", ואחרי "מהחבר האחר" יבוא "או מבעל השליטה":

(ב) בסעיף קטן (ב), אחרי "את נכסיו" יבוא "או את פעילותו", אחרי "ממי שקיבל את הנכסים" יבוא "או הפעילות", ואחרי "שבה הועברו הנכסים" יבוא "או הפעילות".

(ג) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא-

"(ב1) על אף האמור בסעיף קטן (ב), היה ליחיד חוב מס סופי לשנת מס פלונית והוא העביר את נכסיו או את פעילותו ללא תמורה או בתמורה חלקית לבן זוגו, בלי שנתרו לו אמצעים בישראל לסילוק החוב האמור, ניתן לגבות את חוב המס שהוא חייב בו מבן הזוג שקיבל את הנכסים או הפעילות בנסיבות האמורות, כל עוד לא חלפו חמש שנים מתום שנת המס שבה היה חוב המס לסופי, או שבה הועברו הנכסים או הפעילות כאמור, לפי המאוחר מביניהם";

(ד) אחרי סעיף קטן (ג) יבוא-

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120, התשע"א, עמ' 188

"(ג3) הועברה פעילותו של חבר בני אדם אל חבר בני אדם אחר שיש בו, במישרין או בעקיפין, אותם בעלי שליטה או קרוביהם (להלן- הנעבר), והוכח לפקיד השומה כי אחת ממטרותיה העיקריות של ההעברה הינה הימנעות מתשלום מס, יהיה פקיד השומה רשאי לראות בנעבר כחליפו של החבר המעביר, ולחייבו בכל חובות המס של החבר המעביר."

(2) בסעיף 158, אחרי "תשלום אגרת משפט" יבוא "סעדים זמניים,";

(3) אחרי סעיף 181ג יבוא-

181ד. אדם שהוראות סעיפים 175 או 181 חלות עליו ולא שילם מקדמות כאמור בהם, כולן או חלקן, רשאי פקיד השומה לשום לפי מיטב שפיטתו את סכום המס שאותו אדם היה חייב לשלם כמקדמה, ואין שומה זו פוטרת אותו אדם מכל אחריות אחרת לפי פקודה זו; דין שומה לפי סעיף זה כדין שומה לפי סעיף 145. פקיד השומה רשאי לשום אדם כאמור בסעיף זה, בתקופה שבה רשאי הוא לקבוע, לפי מיטב שפיטתו, את סכום ההכנסה החייבת של אותו אדם לשנת המס שבה היה חייב בתשלום המקדמה;

"סמכות לשום
מקדמות

(4) בסעיף 194(ג)-

(1) הרישא תסומן ב-(1) ופסקאות (1) ו-(2) יסומנו (א) ו-(ב) בהתאמה.

(2) אחרי פסקה (1) יבוא-

"(2) היה הנישום חברת מעטים כאמור בסעיף 76, ניתן להורות כאמור בפסקת משנה (1)(א) על עיכוב יציאתו מהארץ של כל מנהל פעיל בחברה או מנהל עסקים או חבר המחזיק מניות המזכות אותו לפחות ב-25% מכוח ההצבעה בה או לפחות ב-25% מהונה במקרה של פירוק."

(5) אחרי סעיף 195ט יבוא-

"סימן ו': העברת תשלום והטלת הגבלות מיוחדות

העברת תשלום
לגבייה על ידי
המרכז לגביית
קנסות, אגרות
והוצאות

195 י.

(א) על אף האמור בסעיף 193 ובפסקאות (13) ו-(14) להגדרה "חוב" שבחוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, התשנ"ה-1995² (להלן-חוק המרכז לגביית קנסות), כל סכום שאדם חייב לשלם לפי פקודה זו (להלן-חוב מס), רשאי המנהל להעבירו למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, כמשמעותו בחוק המרכז לגביית קנסות (להלן-המרכז), לצורך גבייתו כאמור בסעיף 3 לחוק זה.

(ב) העביר המנהל חוב מס למרכז כאמור בסעיף קטן (א), לא יאכוף פקיד השומה את תשלומו, כל עוד גבייתו היא בסמכות המרכז.

(ג) על אף האמור בסעיף 3(ד) לחוק המרכז לגביית קנסות, הועבר חוב מס למרכז כאמור בסעיף קטן (א), ייזקק כל סכום שישולם לחשבון חוב, לחוב המס בסדר קדימות ראשון, באופן יחסי לחובות מס אחרים לפי סעיף 102א לחוק מס ערך מוסף ולפי סעיף 95ב לחוק מיסוי מקרקעין.

(ד) הוראות סעיף 231(א) יחולו על חוב מס שהועבר למרכז.

195 י.א.

לשכות הוצאה
לפועל

(א) שר המשפטים יקבע בכל מחוז לשכת הוצאה לפועל שהרשמים בה ישמשו גם כרשמים לענייני גבייה לפי פקודה זו (להלן-רשמים לענייני מסים) ויהיו נתונות להם הסמכויות הקבועות בסעיפים 66א עד 66ד לחוק ההוצאה לפועל, התשכ"ז-1967 (להלן- חוק ההוצאה לפועל); הודעה על כך תפורסם ברשומות;

² ס"ה תשנ"ה מס' 1515 עמ' 170.

(ב) לצורך גביית תשלום לפי פקודה זו (להלן-חוב), המנהל רשאי לפנות לרשם לענייני מסים במחוז שבו נמצא מקום מגוריו או מקום עסקו של מי שחייב בתשלום החוב (להלן-חייב), בבקשה להטיל על החייב הגבלה כאמור בסעיף 66א פסקאות (1) עד (6) לחוק ההוצאה לפועל, אחת או יותר, לשם גביית החוב, בהתקיים התנאים המפורטים להלן, ובלבד שלא יגיש בקשה כאמור אם נוכח כי החייב אינו בעל יכולת לשלם את החוב:

(1) המנהל שוכנע כי הטלת ההגבלה על החייב מוצדקת בנסיבות העניין, בהתחשב במידת הפגיעה בחייב, ומצא כי אין אפשרות לנקוט הליכים אחרים לגביית החוב שמידת פגיעתם בחייב פחותה, בשים לב בהליכים שננקטו לשם גביית החוב, לרבות הליכים לקבלת מידע על החייב;

(2) החוב לא נפרע בתוך שנה מהיום שבו הומצאה לחייב בהמצאה מלאה דרישה נוספת לתשלום;

(3) החוב או החובות במצטבר של החייב, העומדים בתנאים הקבועים בפסקאות (1) ו-(2), עולים על 5,000 שקלים חדשים.

(ג) שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לשנות בצו את התקופות והסכומים הקבועים בסעיף קטן (ב)(2) ו-(3).

(ד) על בקשה של המנהל להטלת הגבלות כאמור בסעיף קטן(ב), יחולו סעיפים 66א עד 66ד לחוק ההוצאה לפועל, בשינויים המחויבים.

(6) אחרי סעיף 240ב יבוא-

240ג. שר האוצר רשאי לקבוע סוגי תשלומים בעבור חיבור למערכת שירות עיבודים ממוכנים ובעבור השימוש בה, ואת סכומם, וכן רשאי לקבוע פטורים, הקלות או הנחות מתשלומים כאמור.

”גביית תשלומים
בעבור חיבור
למערכת שירות
עיבודים ממוכנים

בסעיף זה "מערכת שירות עיבודים ממוכנים- מערכת מחשבים אשר יש בה נתונים הנדרשים להפעלת פקודה זו, חוק מס ערך מוסף וחוק מיסוי מקרקעין, והמשמשת לקבלת מידע ושידור מידע על ידי נישומים, מי שמורשה לייצג בהתאם לחוקים האמורים וכל גורם אחר המורשה להשתמש במערכת."

פרק ב': מס ערך מוסף

2. בחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975³ -
ערך מוסף

(1) אחרי סעיף 39 יבוא-

39א. היה אדם חייב בהגשת דו"ח לפי סעיף 67 או 67א או 69א(ז) או 70 או 71 או 71א או 72 או 72א, קודם למועד החזר יתרת המס לפי סעיף 39 (להלן - מועד החזר המס), ולא הגישו עד למועד החזר המס, רשאי המנהל לעכב את החזר המס לתקופה שלא תעלה על 90 ימים מיום שיוגשו הדו"חות האמורים."

"עיקוב החזר מס

(2) בסעיף 47א, בכל מקום, במקום "20,000" יבוא "10,000".

(3) בסעיף 84, אחרי "הוצאות", יבוא "סעדים זמניים, ערובות,";

(4) אחרי סעיף 96א יבוא-

96ב. לא דרש קונה שהוא חייב במס ממוכר שהוא עוסק מורשה חשבונית מס, או שילם בשטרי כסף או בשיק מוסב והכל בניגוד להוראות סעיף 47א, יוטל קנס בשיעור של 15% מערך הנכסים או השירותים שרכש הקונה;"

"קנס לקונה בשל
תשלום שאינו כדין

(5) אחרי סעיף 102 יבוא-

³ ס"ח תשל"ו מס' 791

- (א) על אף האמור בסעיף 102 ובפסקאות (13) ו-(14) להגדרה "חוב" שבחוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, התשנ"ה-1995⁴ (להלן-חוק המרכז לגביית קנסות), כל סכום שאדם חייב לשלם לפי חוק זה (להלן-חוב מס), רשאי המנהל להעבירו למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, כמשמעותו בחוק המרכז לגביית קנסות (להלן-המרכז), לצורך גבייתו כאמור בסעיף 3 לחוק.
- (ב) העביר המנהל חוב מס למרכז כאמור בסעיף קטן (א), לא יאכוף המנהל את תשלומו, כל עוד גבייתו היא בסמכות המרכז.
- (ג) על אף האמור בסעיף 3(ד) לחוק המרכז לגביית קנסות, הועבר חוב מס למרכז כאמור בסעיף קטן (א), ייזקף כל סכום שישולם לחשבון חוב, לחוב המס בסדר קדימות ראשון, באופן יחסי לחובות מס אחרים לפי סעיף 195 י לפקודת מס הכנסה ולפי סעיף 95ב לחוק מיסוי מקרקעין.
- (ד) הוראות סעיף 142(א) יחולו על חוב מס שהועבר למרכז."

(6) בסעיף 103, במקום האמור בו יבוא-

⁴ ס"ה תשנ"ה מס' 1515 עמ' 170.

103. (א) אדם ששילם סכום כלשהו על חשבון חוב מס לפי חוק זה או לפי חוק המסים (קנס פיגורים), התשמ"א-1981, ייזקף כנגד כל סוג חיוב שבאותו חוב מס, חלק יחסי מהסכום ששילם כיחס חלקו של הסכום שבאותו סוג לסך כל חוב המס; לענין זה – דין החזר מס תשומות וכל החזר מס אחר שקוּוּז כנגד חוב לפי חוק זה או לפי חוק קיזוז מסים, התש"ס-1980⁵ ודין סכום שנגבה על פי פקודת המסים (גביה) או בדרך אחרת - כדין סכום ששולם.

(ב) שילם אדם סכום על חשבון חוב מס שחב ולא פירש את שנת החוב, ייזקף הסכום לחובות המס שלו לפי שנת היווצרם, החל משנת המס המוקדמת ביותר;

(ג) בסעיף זה –

"חוב מס" - סך כל הסכומים מכל סוגי החיוב, שחייב אדם לפי חוק זה לגבי שנת מס מסוימת;

"סוג חיוב" - כל אחד מאלה: מס, ריבית, הפרשי הצמדה."

(7) בסעיף 106-

(א) בסעיף קטן (ב)-

(1) ברישה, אחרי "את נכסיו" יבוא "או את פעילותו".

(2) בפסקה (1), אחרי "ממי שקיבל את הנכסים" יבוא "או הפעילות".

(3) בפסקה (2), אחרי "ממי שקיבל את הנכסים" יבוא "או הפעילות", אחרי "שבה הועברו הנכסים" יבוא "או הפעילות".

(4) אחרי פסקה (2) יבוא-

"(3) על אף האמור בפסקה (2), אם המעביר הוא בן זוג- מבן הזוג שקיבל את הנכסים או הפעילות בנסיבות האמורות, כל עוד לא חלפו חמש שנים מתום השנה שבה הועברו הנכסים או הפעילות כאמור, או מתום השנה שבה היה החוב לסופי, לפי המאוחר;"

⁵ ס"ח התש"מ, עמ'

(ב) בסעיף קטן (ב)(1), אחרי "אותם בעלי שליטה או קרוביהם (בסעיף זה- החבר האחר), " יבוא "או לבעל שליטה בחבר בני האדם, במישרין או בעקיפין", ואחרי "מהחבר האחר" יבוא "או מבעל השליטה".

(ג) אחרי סעיף קטן (ג) יבוא-

"(1ג) הועברה פעילותו של חבר בני-אדם אל חבר בני אדם אחר שיש בו, במישרין או בעקיפין, אותם בעלי שליטה או קרוביהם (להלן-הנעבר), והוכח למנהל כי אחת ממטרותיה העיקריות של ההעברה הינה הימנעות מתשלום מס, יהיה המנהל רשאי לראות בנעבר כחליפו של החבר המעביר, ולחייבו בכל חובות המס של החבר המעביר."

(8) בסעיף 112א, בסעיף קטן ג, במקום "רשאי בית המשפט השלום" יבוא "רשאי בית המשפט המחוזי";

(9) בסעיף 115, בסעיף קטן א, במקום "רשאי בית המשפט השלום" יבוא "רשאי בית המשפט המחוזי";

(10) בסעיף 129, בסעיף קטן (ב)(1), בפסקה "נכס שחדל לשמש בעסק" במקום "חשבונית או תעודת משלוח שהוצאו כדין" יבוא "חשבונית שהוצאה כדין";

(11) אחרי סעיף 137ב יבוא-

137ג. נכס שנרכש בידי עוסק שניכה את מס התשומות בשל רכישתו או ייבואו, והנכס חדל לשמש בעסקה חייבת במע"מ לאחר מכן, יהא דינו כדין נכס שנעשה בו שימוש לצורך עצמי והוא יחויב במע"מ עסקאות כאילו מכר העוסק את הנכס במועד שינוי השימוש כאמור."

"דין נכסי עסק
כשהנכס חדל
לשמש בעסקה
חייבת

(12) בסעיף 143, אחרי "144" יבוא "195יא".

פרק ג': מיסוי מקרקעין

3. תיקון חוק מיסוי מקרקעין (שבח ורכישה), התשכ"ג-1963⁶ - בחוק מיסוי מקרקעין (שבח ורכישה), התשכ"ג-1963⁶ -
מקרקעין

(1) בסעיף 294, בסעיף קטן (א) בפסקה (1), ברישה, במקום "דין" יבוא "דין ניכוי מס במקור לפי סעיף 164 לפקודה ודין";

(2) בסעיף 95א, בסעיף קטן (ב), אחרי פסקה (2) יבוא-

"(3) על אף האמור בפסקה (2), אם המעביר הוא בן זוג- מבן הזוג שקיבל את הנכסים בנסיבות האמורות, כל עוד לא חלפו חמש שנים מתום השנה שבה הועברו הנכסים כאמור, או מתום השנה שבה היה חוב המס לסופי, לפי המאוחר;"

(3) אחרי סעיף 95א יבוא-

95ב. "העברת תשלום לגבייה על ידי המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות

(א) על אף האמור בסעיף 193 ובפסקאות (13) ו-(14) להגדרה "חוב" שבחוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, התשנ"ה-1995⁷ (להלן-חוק המרכז לגביית קנסות), כל סכום שאדם חייב לשלם לפי חוק זה (להלן-חוב מס), רשאי המנהל להעבירו למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, כמשמעותו בחוק המרכז לגביית קנסות (להלן-המרכז), לצורך גבייתו כאמור בסעיף 3 לחוק זה.

(ב) העביר המנהל חוב מס למרכז כאמור בסעיף קטן (א), לא יאכוף המנהל את תשלומו, כל עוד גבייתו היא בסמכות המרכז.

(ג) על אף האמור בסעיף 3(ד) לחוק המרכז לגביית קנסות, הועבר חוב מס למרכז כאמור בסעיף קטן (א), ייזקק כל סכום שישולם לחשבון חוב, לחוב המס בסדר קדימות ראשון, באופן יחסי לחובות מס אחרים לפי סעיף 195 לפקודת מס הכנסה ולפי סעיף 102א לחוק מס ערך מוסף.

(ד) הוראות סעיף 105 יחולו על חוב מס שהועבר למרכז.

⁶ ס"ח התשכ"ג, עמ' 405, התשע"א, עמ' 402.
⁷ ס"ח תשנ"ה מס' 1515 עמ' 170.

95.ג. (א) שר המשפטים יקבע בכל מחוז, לשכת הוצאה לפועל שהרשמים בה ישמשו גם כרשמים לענייני גבייה לפי חוק זה (להלן-רשמים לענייני מסים) ויהיו נתונות להם הסמכויות הקבועות בסעיפים 66א עד 66ד לחוק ההוצאה לפועל, התשכ"ז-1967 (להלן- חוק ההוצאה לפועל); הודעה על כך תפורסם ברשומות;

(ב) לצורך גביית תשלום לפי חוק זה (להלן-חוב), המנהל רשאי לפנות לרשם לענייני מסים במחוז שבו נמצא מקום מגוריו או מקום עסקו של מי שחייב בתשלום החוב (להלן-חייב), בבקשה להטיל על החייב הגבלה כאמור בסעיף 66א פסקאות (1)-(6) לחוק ההוצאה לפועל, אחת או יותר, לשם גביית החוב, בהתקיים התנאים המפורטים להלן, ובלבד שלא יגיש בקשה כאמור אם נוכח כי החייב אינו בעל יכולת לשלם את החוב:

(1) המנהל שוכנע כי הטלת ההגבלה על החייב מוצדקת בנסיבות העניין, בהתחשב במידת הפגיעה בחייב, ומצא כי אין אפשרות לנקוט הליכים אחרים לגביית החוב שמידת פגיעתם בחייב פחותה, בשים לב בהליכים שנקטו לשם גביית החוב, לרבות הליכים לקבלת מידע על החייב;

(2) החוב לא נפרע בתוך שנה מהיום שבו הומצאה לחייב בהמצאה מלאה דרישה נוספת לתשלום;

(3) החוב או החובות במצטבר של החייב, העומדים בתנאים הקבועים בפסקאות (1) ו-(2), עולים על 5,000 שקלים חדשים.

(א) שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לשנות בצו את התקופות והסכומים הקבועים בסעיף קטן (ב) (2) ו-(3).

(ד) על בקשה של המנהל להטלת הגבלות כאמור בסעיף קטן (ב), יחולו סעיפים 66א עד 66ד לחוק ההוצאה לפועל, בשינויים המחויבים.

(4) בסעיף 110, אחרי "הארכת המועד להגשת ערר" יבוא "סעדים זמניים, ערובות,";

פרק ד': בלו

תיקון חוק הבלו 4. בחוק הבלו על דלק, התשי"ח-1958⁸ -
על דלק

(1) אחרי סעיף 7 יבוא-

⁸ ס"ח התשי"ח, עמ' 160, התשס"ח, עמ' 232

א.7. (א) בסעיף זה –

"בעל שליטה" – כהגדרתו בסעיף 119א לפקודת מס הכנסה;

"קרוב" – כהגדרתו בסעיף 88 לפקודת מס הכנסה;

"חוב סופי" – חוב לפי חוק זה, שניתן לגבותו לפי הוראות פקודת המסים (גביה);

"יחסים מיוחדים" – יחסים כאמור בפסקאות (1) עד (3) להגדרה "יחסים מיוחדים" שבסעיף 129 לפקודת המכס, החלים בין צדדים להעברה כאמור בסעיף זה, ואולם לענין פסקה (2) להגדרה האמורה, לא יראו בעל מניות מיעוט בחברה כשולט באחר רק בשל כך שיש לו זכות וטו בחברה שמטרתה להגן על זכויותיו כמיעוט בחברה;

"נכס" – לרבות זכויות בתאגיד, ניירות ערך, מסמכים סחירים וזכויות בהם;

"שווי נכס" – המחיר שהיה מתקבל במכירתו ממוכר מרצון לקונה מרצון.

(ב) היה לחייב בלו חוב סופי והוא העביר את נכסיו בלא תמורה, או שהעבירם למי שיש לו עמו יחסים מיוחדים בלא תמורה או בתמורה חלקית, בלי שנותרו לו בישראל אמצעים לסילוק החוב (להלן – המעביר), ניתן לגבות את החוב הסופי –

(1) אם המעביר הוא חבר בני אדם – ממי שקיבל את הנכסים מאותו חבר בני אדם בנסיבות האמורות;

(2) אם המעביר הוא יחיד – ממי שקיבל את הנכסים מאותו יחיד בנסיבות האמורות, כל עוד לא חלפו שלוש שנים מתום השנה שבה הועברו הנכסים כאמור או מתום השנה שבה היה החוב לסופי, לפי המאוחר.

(ב1) היה לחבר בני אדם חוב סופי והוא העביר את פעילותו לחבר בני אדם אחר שיש בו, במישרין או בעקיפין, אותם בעלי שליטה או קרוביהם (בסעיף זה – החבר האחר), בלא תמורה או בתמורה חלקית, בלי שנותרו לו אמצעים בישראל לסילוק החוב האמור, ניתן לגבות את החוב

בעקיפין, אותם בעלי שליטה או קרוביהם (בסעיף זה – החבר האחר), בלא תמורה או בתמורה חלקית, בלי שנותרו לו אמצעים בישראל לסילוק החוב האמור, ניתן לגבות את החוב שהחבר חייב בו מהחבר האחר.

(ב2) בלי לגרוע מהוראות סעיפים קטנים (ב1) או (ב1), היה לחבר בני אדם חוב סופי והוא התפרק או הפסיק פעילותו בלי ששילם את החוב האמור, יראו את הנכסים שהיו לחבר כאילו הועברו לבעלי השליטה בו בלא תמורה, וניתן לגבות מהם את החוב, אלא אם כן הוכח אחרת להנחת דעתו של המנהל.

(ג) לא יגבו ממי שקיבל את הנכסים או הפעילות לפי סעיפים קטנים (ב), (ב1) או (ב2) יותר משווי הנכסים או הפעילות שקיבל בלא תמורה או מההפרש שבין התמורה החלקית ששילם לבין שווי הנכסים או הפעילות, ואם שילם מס בקשר להעברת הנכסים או הפעילות כאמור – לא יותר מהשווי או מההפרש כאמור, פחות סכום המס ששילם.

(ד) על גביית חוב ממי שקיבל נכס כאמור בסעיף זה (להלן – הנעבר), תחול פקודת המסים (גביה).

(ה) החליט המנהל לפעול לפי סעיף זה, יודיע על כך למעביר ולנעבר וייתן להם הזדמנות להביא את טענותיהם.

(ו) על החלטת המנהל לפי סעיף זה, ניתן לערער לפני בית המשפט השלום בתוך 30 ימים מיום מסירת ההחלטה; הוגשו נגד המעביר או הנעבר בקשת פירוק או בקשה לצו כינוס נכסים, ידון בערעור בית המשפט שאליו הוגשה הבקשה, לפי הענין.

(ז) הועבר נכס כאמור בסעיף זה ותמורת ההעברה סולקה התחייבות או הועברה התחייבות, רשאי בית המשפט להצהיר, לבקשת המנהל, כי סילוק ההתחייבות או העברתה, לפי הענין, אינו מהווה תמורה.

7.ב. (א) עשה חבר בני אדם מעשה כמפורט בפסקאות (1) או (2) או (3), והוטל עליו חיוב בלו או עיצום כספי בשל כך, והערעור על הטלת החיוב או העיצום הכספי נדחה על ידי בית המשפט השלום, רשאי המנהל לקבוע כי בעל תפקיד בחבר בני האדם (בסעיף זה – בעל תפקיד) יהא גם הוא חייב בתשלום הבלו או העיצום הכספי, לפי הענין, ובלבד שלענין מעשה המפורט בסעיפים (א)(1) ו (א)(2) לא יחוייב בעל תפקיד, אלא אם כן הורשע בפסק דין חלוט, אם--

(1) עבר על אחת מהוראות סעיף 21 לחוק.

(2) מסר ידיעה לא נכונה או לא מדוייקת בלא הסבר סביר או שמסר דו"ח או מסמך אחר הכוללים ידיעה כאמור.

(3) עבר על הוראה מהוראות חוק זה במטרה להתחמק מתשלום בלו.

(ב) קבע המנהל כי על בעל תפקיד לשלם את הבלו או את העיצום הכספי, לפי הענין, לפי הוראות סעיף קטן (א), ישלם אותו בעל התפקיד בתוך 30 ימים מיום המצאת ההודעה על החיוב בהם.

(ג) בסעיף זה, "בעל תפקיד" – מי שבעת ביצוע מעשה כאמור בסעיף קטן (א) היה מנהל פעיל, שותף או בעל שליטה באותו חבר בני אדם, אם יש בידי המנהל ראיות לכאורה להוכיח שהמעשה נעשה בידיעתו של בעל התפקיד, אלא אם כן אותו בעל תפקיד הוכיח שהוא נקט את כל האמצעים הסבירים כדי להבטיח מניעת המעשה; לענין זה, "בעל שליטה" – כהגדרתו בסעיף 119א לפקודת מס הכנסה;

(ד) הוראות סעיף זה יחולו גם על עיצום כספי שלא הוגש עליו ערעור במועד הקבוע בחוק זה."

(2) בסעיף 9, בסעיף קטן (ד), במקום האמור בו יבוא -

”(ד) הישבון כאמור בסעיף קטן (ג) יינתן בהתקיים התנאים המפורטים בפסקאות (1) ו-(2) -

(1) הוגשה על כך בקשה בתוך שישה חודשים מיום הוצאת חשבונית מס כמשמעותה בסעיף 47 לחוק מס ערך מוסף, התשל”ו-1975, לגבי רכישת הדלק על ידי המשתמש; המנהל רשאי, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להאריך את המועד להגשת בקשה כאמור לתקופה נוספת שלא תעלה על שישה חודשים.

(2) הוגש דו”ח לפי סעיפים 67, 67א, 69א(ז), 70, 71, 71א ו-72א לחוק מס ערך מוסף, התשל”ו-1975, לפי הענין; המנהל רשאי לעכב את ההישבון לתקופה שלא תעלה על 90 ימים מיום שהוגש הדו”ח האמור.

(3) בסעיף 15 בסעיף קטן (ג) לחוק, במקום ”כעבור שלושה חודשים” יבוא ”כעבור שנה”;

(4) בסעיף 21, אחרי סעיף קטן (ג) יבוא -

”(ג1) חייב בדיווח יודיע למנהל על כל שינוי שחל במידע שמסר למנהל לפי סעיף קטן (ג), המנהל רשאי לקבוע פרטים נוספים שעל חייב בדיווח למסור מידע לגבי שינוי שחל בהם.

(5) אחרי סעיף 21 יבוא -

21א. (א) היתה למנהל סיבה לחשוש כי הבלו לא ישולם משום שיש בדעתו של חייב בבלו לצאת מישראל, או מחמת סיבה אחרת, רשאי הוא לדרוש בהודעה בכתב, אחד מאלה-

(1) תשלום ”חסר” החל על חייב בבלו לפי חוק מסים עקיפים (מס ששולם ביתר או בחסר), התשכ”ח-1968.

(2) מתן ערובה, כדי הנחת דעתו של המנהל, לתשלום הבלו לרבות הפרשי ההצמדה וריבית;

(ב) כל סכום המופיע בהודעת המנהל לפי סעיף קטן (א) (1) ישולם מיד עם מסירת ההודעה.

(ג) לא שולם הסכום האמור או לא ניתנה הערובה, לפי הענין, רשאי בית משפט השלום, על פי בקשת המנהל, ליתן צו, אף שלא בפני העוסק –

(1) על עייכוב יציאתו מהארץ;

(2) על עיקול רכושו.

21ב. (א) נדרש חייב בבלו לשלם את הבלו המגיע

ממנו או לתת ערובה לתשלומו או להגיש דו”ח שנדרש להגישו, ולא עשה כן, רשאי בית משפט השלום, על פי בקשת המנהל, לתת צו, אף שלא בפניו, על עייכוב יציאתו מהארץ ועל עיקול רכושו עד למילוי תנאים שקבע.

(ב) היה החייב במס חברת מעטים כאמור בסעיף 76 לפקודת מס הכנסה, ניתן להורות כאמור בסעיף קטן (א) על עייכוב יציאתו מהארץ של כל מנהל פעיל בחברה או מנהל עסקים או חבר המחזיק מניות המזכות אותו לפחות ב-26% מכוח ההצבעה בה או לפחות ב-26% מהונה במקרה של פירוק.

(ג) נדרש חייב בבלו שהוא חבר בני אדם לשלם את המס המגיע ממנו, והיה למנהל חשד סביר כי המס לא ישולם, רשאי בית המשפט כאמור בסעיף קטן (א), על פי בקשת המנהל, לתת צו לעייכוב יציאתו מהארץ של מנהל פעיל, יושב ראש הדירקטוריון או מנהל עסקים, באותו חבר בני אדם, לשם חקירתו או לשם פעולות הדרושות להבטחת תשלום המס, ובלבד ששוכנע בית המשפט כי יציאתו מהארץ עלולה לסכל חקירה או פעולות כאמור וכי לא ניתן להטיל ערובה מתאימה להבטחת קיומן.

פרק ה': איסור הלבנת הון

תיקון חוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000⁹ (להלן-החוק העיקרי)-
הלבנת הון 5.

(1) בסעיף 13(א) לחוק העיקרי, במקום "והשר שבאחריותו נמצא
"אגף מכס ומע"מ" יבוא "שר האוצר";

(2) בסעיף 27 לחוק העיקרי-

(א) בכותרת השוליים, במקום האמור בה יבוא
"סמכויות פקיד מכס לגילוי עבירות לפי חוק זה";

(ב) בסעיף קטן (ד)(1), המשפט המתחיל
במילים "וכן עבירות" יימחק, ובמקומו יבוא
"עבירה לפי סעיף 220 לפקודת מס הכנסה (נוסח
חדש), התשכ"א 1961, עבירה לפי סעיף 98(ג)
לחוק מיסוי מקרקעין (שבח ורכישה), התשכ"ג-
1963¹⁰, וכן עבירות לפי סעיפים 117(ב)(1) או (3) עד
(8) או 117(ב1) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-
1975¹¹ ;

(3) בסעיף 30 לחוק העיקרי-

(א) אחרי סעיף קטן(ב) יבוא-

⁹ ס"ח התש"ס עמ' 293, התשס"ו, עמ' 6.
¹⁰ ס"ח התשכ"ג, עמ' 156; התשע"ב, עמ' 45.
¹¹ ס"ח התשל"ו, עמ' 52.

”(1ב) (1) לצורך ביצוע חוק זה וחוק איסור מימון טרור רשאית הרשות המוסמכת להעביר לרשות חוקרת מידע הדרוש לצורך חקירת ומניעת עבירות לפי החוקים האמורים שרשות חוקרת מוסמכת לחקור, לרבות לשם חילוט; לענין זה, ”רשות חוקרת” – פקיד מכס חוקר כמשמעותו בסעיף 27(ב);

(2) העברת המידע תהיה על פי בקשה מנומקת בהתאם לכללים שיקבע שר המשפטים בהסכמת שר האוצר; בכללים ייקבעו, בין השאר, בעלי התפקידים ברשות החוקרת שיהיו רשאים לבקש ולקבל את המידע ודרכי השימוש במידע, אבטחתו ושמירת סודיות ברשות החוקרת.

(3) הוראות סעיף קטן (2) יחולו לענין בקשות לפי סעיף קטן זה, בשינויים המחויבים.

(4) הודעה בדבר העברת מידע לרשות החוקרת תועבר למשטרת ישראל; שר המשפטים בהסכמת השר לביטחון הפנים ייקבע בכללים את נוסח ההודעה ופרטיה.”

(ב) בסעיף קטן (ז), אחרי המילים ”פגיעה בביטחון המדינה” יבוא ”ולרבות העברתן לרשות חוקרת למטרות אלה,”;

(א) אחרי סעיף קטן (ז) יבוא-

"(1ז) (1) מידע שהועבר לרשות חוקרת לפי חוק זה וחוק איסור מימון טרור, לא ייעשה בו שימוש אלא לשם חקירת ומניעת עבירות לפי החוקים האמורים שהרשות החוקרת מוסמכת לחקור לרבות חילוט; ואולם רשאית רשות חוקרת, במסגרת תפקידיה, לעשות שימוש במידע שהועבר, לשם חקירת עבירות נוספות שלא לפי חוק זה ומניעתן, לשם גילוי עבריינים והעמדתם לדין, ובכפוף לתנאים אלה:

(א) הרשות החוקרת רשאית לעשות שימוש במידע שהועבר על פי בקשתה לפי סעיף קטן (ב1) לחקירת עבירה נוספת רק אם חקירת העבירה הנוספת קשורה לחקירת העבירה לגביה התבקש המידע.

(ב) מידע שהועבר מיוזמתה של הרשות המוסמכת ישירות לרשות חוקרת לפי סעיף קטן (ה) לא ייעשה בו שימוש לחקירת עבירה נוספת.

(2) אין באמור בסעיף קטן זה כדי לגרוע מהאפשרות העברת מידע לרשות חוקרת על ידי משטרת ישראל ושירות הביטחון הכללי לפי סעיף קטן (ח), לשם ביצועו של חוק זה או חוק איסור מימון טרור ולשם חקירת עבירות נוספות ומניעתן."

(ד) בסעיף קטן (ח), במקום "בסעיף קטן (ז)" יבוא "בסעיפים קטנים (ז) ו-(1ז) ובכפוף לאמור באותם סעיפים";

(ה) בסעיף קטן (ט), במקום "בסעיף קטן (ז)" יבוא "בסעיפים קטנים (ז) ו-(1ז)";

פרק ו': חוקים נוספים

6. תיקון חוק מיסוי רווחי נפט
בחקוק מיסוי רווחי נפט, התשע"א-2011, בסעיף 10, אחרי סעיף קטן(ב) יבוא-

ג) בעל זכות נפט של מיזם נפט שחייב בתשלום מקדמות לפי חוק זה והתקנות על פיו, ולא שילם מקדמות כאמור בהם, כולן או חלקן—
רשאי פקיד השומה לשום לפי מיטב שפיטתו את סכום ההיטל שאותו אדם היה חייב לשלם כמקדמה, ואין שומה זו פוטרת אותו מכל אחריות אחרת לפי חוק זה; דין שומה לפי סעיף זה כדין שומה לפי סעיף 14. פקיד השומה רשאי לשום בעל זכות נפט של מיזם נפט כאמור בסעיף זה, בתקופה שבה רשאי הוא לקבוע, לפי מיטב שפיטתו, את סכום ההיטל של אותו אדם לשנת המס שבה היה חייב בתשלום המקדמה;

ד) היה לפקיד השומה טעם סביר להניח כי המקדמה שעל בעל זכות נפט של מיזם נפט לשלם גבוהה יותר מסכום המקדמה ששולמה בפועל, רשאי הוא להגדיל את סכום המקדמה בגובה ההפרש הצפוי; קבע פקיד השומה כאמור, ישולם ההפרש בתוך 15 ימים מיום שניתנה החלטתו;

ה) הוראות סעיף 190(א) לפקודת מס הכנסה יחולו על מקדמות לפי חוק זה, בשינויים המחויבים. לענין זה, יראו מקדמה שנקבעה לפי סעיפים קטנים ג) או ד) כמקדמה שבעל זכות נפט של מיזם נפט חייב בה."

7. תיקון חוק אזור סחר חופשי באילת
בחוק אזור סחר חופשי באילת (פטורים והנחות ממסים), התשמ"ה-1985-

1) בסעיף 5(ב), אחרי המילים "בשיעור אפס" יבוא "ובלבד שבעת הצגת חשבונית בשיעור מס אפס בעת הכניסה לאילת, הטובין נשוא החשבונית נמצאים אצל מציג החשבונית וניתן להציגם בפני רשות המכס;"

(2) אחרי פרק ד' יבוא-

"פרק ה': עונשין

"13א. מי שהציג חשבונית מס בשיעור אפס בעת הכניסה לאילת, והטובין נשוא החשבונית לא נמצאו עימו בעת הצגת החשבונית כאמור, דינו- מאסר שנה ;

13ב. מי שהעביר טובין מאזור אילת למקום אחר בישראל בלי ששילם המסים או החזיר ההטבות כנדרש על פי סעיף 8, דינו- מאסר שנה ;

13ג. מי שניתן לו פטור ממסים עקיפים או ממס ערך מוסף על פי סעיפים 3 עד 6 ועשה בטובין לגביהם ניתן לו הפטור שימוש שלא בהתאם למטרה שבשלה הוענק הפטור, או שלא בהתאם לתנאים שנקבעו לפי חוק זה למתן הפטור, דינו-מאסר שנתיים ;"

הצגת חשבונית מס ללא הטובין

הוצאת טובין מאילת

שימוש בטובין שלא בהתאם למטרה שבשלה הוענק פטור

8. תיקון חוק קיזוז מסים בחוק קיזוז מסים, התש"ס-1980¹², לאחר סעיף 2 יבוא-

"2א. על אף האמור בסעיף 2, אי מתן הודעה בכתב לחייב במס, לא תגרע מזכותה של רשות המס לקיזוז במועד בו התקיימו התנאים הקבועים בסעיף 2 (להלן-המועד לקיזוז); זכות זאת תהא קודמת לזכות אחרת שנוצרה במועד לקיזוז או לאחריו."

9. תיקון חוק המסים (קנס פיגורים), התשמ"א-1980, בסעיף 2, אחרי סעיף קטן(ב) יבוא-

"ג) לענין סעיף זה, מקום שנקבע בחוק מס כי ניתן שלא לשלם מס השנוי במחלוקת בשל הגשת השגה או ערעור, וההשגה או הערעור הם הליך סרק, יראו כמועד לתשלום המס את המועד שנקבע בחוק לתשלום המס לולא הגשת ההשגה או הערעור.

בסעיף זה, "הליך סרק"- השגה או ערעור שכל תכליתם עיכוב בתשלום המס השנוי במחלוקת";

זכות הקיזוז

תיקון חוק המסים (קנס פיגורים)

¹² ס"ח 957 התשי"ם, מיום 17.1.80, בעמ' 50.

- תיקון פקודת התעבורה
10. בפקודת התעבורה (נוסח חדש)¹³, בסעיף 65ד(ז), אחרי פסקה (8) יבוא-
- "(9) רשות המסים, לעניין רכבים שהמנהל, כהגדרתו בפקודת מס הכנסה (נוסח חדש), התשכ"א-1961, הורה כי אין להחיל עליהם את ההוראות לפי סעיף זה, בשל מעורבות אותם כלי רכב בפעילות שנועדה לצרכי גבייה, חקירה, מודיעין או ביקורת והכל לשם הפעלת הוראות חוקי המס."
- תחילה
11. תחילתו של חוק זה ביום פרסומו (להלן-יום התחילה).
- הוראת שעה
12. סעיפים 195א לפקודה כנוסחו בסעיף 1(5) לחוק זה, 102א לחוק מס ערך מוסף כנוסחו בסעיף 2(5) לחוק זה, ו-95ב לחוק מיסוי מקרקעין כנוסחו בסעיף 3(3) לחוק, יחולו בתקופה שמיום התחילה ועד תום שנתיים מהמועד האמור.
- הוראת מעבר
13. (א) חוב מס שהוחל בגבייתו בהתאם להוראות הפקודה או חוק מע"מ או חוק מיסוי מקרקעין או פקודת המיסים (גבייה)¹⁴ ערב תחילתו של חוק זה, והועבר למרכז לצורך גבייתו לפי חוק זה, יראו כל פעולה שנעשתה לצורך גבייתו לפני ההעברה האמורה כאילו נעשתה על ידי המרכז, ובכלל זה רישום הערה לפי סעיף 11א(2) לפקודת המסים (גבייה);
- (ב) אין בהעברת חוב מס למרכז בכדי לגרוע מהוראות סעיף 11א לפקודת המסים (גבייה);
- (ג) הועבר חוב מס למרכז וגבייתו לא הסתיימה עד מועד תום הוראת השעה, תימשך גבייתו בהתאם להוראות לפי הפקודה ואולם פעולות שנעשו לצורך גבייתו ימשיכו לחול, וזאת לתקופה ובתנאים שנקבעו בהם.

¹³ דיני מדינת ישראל [נוסח חדש] מס' 7 מיום 1.8.1961 עמ' 173

¹⁴ חא"י כרך ב' עמ' (ע) 1374, (א) 1399

דברי הסבר

כללי

גביית המיסים בישראל היא האמצעי העיקרי להכנסות המדינה. האופן בו מבוצעת שומה, ביקורת, ואכיפת הגבייה משפיע באופן ישיר על הכנסות המדינה. על כן, רמת הגבייה קשורה ישירות ליכולת המדינה לעמוד ביעד הגירעון בטווח הקצר וביעד החוב בטווח הארוך.

מדו"ח הוועדה לשינוי כלכלי-חברתי בראשות הפרופ' מנואל טרכטנברג (להלן - הוועדה) עולה, כי קיים פער משמעותי בין הפעילות הכלכלית המדווחת לבין הפעילות הכלכלית בפועל במדינת ישראל. נמצא, כי הפעילות הכלכלית בפועל בישראל הייתה גדולה בכ-23% מהפעילות הכלכלית המדווחת.

הוועדה ראתה חשיבות רבה בהגברת האכיפה וההתמודדות עם ה"כלכלה השחורה" במדינת ישראל. על-פי דו"ח הוועדה, צמצום הפער בין הפעילות המדווחת לפעילות בפועל, לצד אכיפה יעילה יותר, צפויים להביא להגדלה משמעותית של בסיס המס בישראל ולפיכך גם להגדלת המקורות שבידי הממשלה, כמו גם ליצירת מערכת מס צודקת ושוויונית יותר, שכן בכך יצטמצם היתרון התחרותי של עסקים מעלימי המס על פני עסקים שומרי חוק.

עוד עולה מדו"ח הוועדה, כי לשם הגשמת המטרה האמורה יש להשתמש במערכות המידע הממוחשבות המצויות בידי הממשלה על מנת לשדרג את האכיפה, ללא הגדלה של החיכוך בין רשויות המס לציבור בכללותו.

בעקבות המלצותיה של ועדת טרכטנברג, הוקם צוות ברשות מנהל רשות המסים, מר דורון ארבלי, ובהשתתפות המשנה ליועץ המשפטי לממשלה, מר אבי ליכט, סגן הממונה על התקציבים, מר מאיר בינג, ובכירים נוספים מהנהלת רשות המסים ומאגף התקציבים. מטרת הצוות היו לבחון טיפול בנושא ההון השחור, אכיפת הגבייה והעלמות המס. כן השתתפו בצוות נציגים מרשות המסים, מאגף תקציבים וממשרד המשפטים, אשר הציגו בפני הצוות הצעות לתיקוני חקיקה. הצוות ישב על המדוכה במשך חודשים ארוכים, ובימים אלה מופץ דו"ח הכולל את המלצותיו המקיפות בנושאים המפורטים לעיל. חלק מהמלצות הצוות היוו בסיס להצעת חוק זו.

ביום 30 ביולי 2012 אישרה הממשלה, בהחלטה מס' 160, את תיקוני החקיקה המוצעים בהצעה זו.

הצעת החוק מוצע לבצע תיקוני חקיקה במרבית חוקי המס, שעניינם הגברת אכיפת דיני המס, צמצום היקף העלמות המסים בישראל, שיפור וייעול גביית המסים, שיפור באיסוף המידע והדיווח לרשות המסים, ומלחמה בתופעת הלבנת ההון וההון השחור. חלק מתיקוני החקיקה נועדו ליצור השוואה בין חוקי המס השונים, חלקם נועדו לקבוע סעיפים חדשים באופן רוחבי בכל חוקי המס, וחלק אחר של התיקונים מתמקד בחוקים מסוימים, כגון חוק הבלו וחוק איסור הלבנת הון ועורך בהם שינויים מקיפים על מנת להגשים את המטרות המתוארות לעיל.

לפרק א': מס הכנסה

לסעיף (1), פסקאות (א)-(ג)

סעיף 119א לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן - הפקודה) קובע, כי חברה בעלת חוב, שהעבירה לחברה אחרת פעילות ללא תמורה או בתמורה חלקית, מבלי שנותרו בחברה אמצעים לכיסוי החוב, ובחברה זו קיימים אותם בעלי שליטה, במישרין או בעקיפין, אזי ניתן לגבות את החוב מהחברה שקבלה את הפעילות. מוצע לקבוע, כי ההוראות הקבועות בסעיפים האמורים יחולו גם על בעל שליטה המעביר פעילות לחברה או לחברה המעבירה פעילות לבעל השליטה ובלבד שיש לו שליטה, במישרין או בעקיפין, בחברה.

בנוסף, במטרה לצמצם את התופעה של הברחת נכסים בין בני זוג ולהקל על גביית המס במקרים כאמור מוצע לתקן את הפקודה ולקבוע בה, כי ניתן יהיה לגבות חוב מס בנסיבות של העברת נכסים, ללא תמורה או בתמורה חלקית, בין בני זוג כל עוד לא עברו חמש שנים מתום שנת המס שבה היה חוב המס הסופי או שבה הועברו הנכסים, לפי המאוחר, וזאת במקום תקופה של שלוש שנים הקבועה כיום.

לפסקה (ד)

טיפול בתופעת "גלגול חברות" - המושג גלגול חברות פירושו פתיחת חברה, צבירת חובות ופתיחת חברה חדשה אשר זהה במהותה ופעילותה לחברה הקודמת, וכל זאת תוך התחמקות מתשלום החובות של החברה הישנה. תופעה זו של גלגול חברות היא תופעה רווחת ביותר ופוגעת באופן משמעותי ביכולת לגבות מיסים.

על מנת להתמודד עם תופעת "גלגול החברות" מוצע לקבוע, כי במקרים שבהם הועברה פעילותה של חברה אל חבר בני אדם אחר שיש בו, במישרין או בעקיפין, אותם בעלי שליטה או קרוביהם (להלן - הנעבר), ויוכח לפקיד השומה כי אחת ממטרותיה העיקריות של ההעברה הינה הימנעות מתשלום מס, יהיה פקיד השומה רשאי לראות בנעבר ממשך של החברה המעבירה, ולחייבו בכל חובות המס של החברה המעבירה.

לסעיף 2

הפקודה קובעת בסעיף 184 כי בהליך ערעור על החלטה לפי הפקודה, לא ישולם המס השנוי במחלוקת. מסיבה זו, הליכי הערעור מנוצלים במקרים רבים על מנת לדחות ואף לא לשלם את המס השנוי במחלוקת, ומוגשים גם אם אין בערעור ממש. במקרים רבים, רשות המיסים ניצבת בסוף ההליך מול שוקת שבורה וללא יכולת של ממש לגבות את המס המגיע לה. לאור האמור, מוצע לקבוע לתקן את סעיף 158 לפקודה, כך ששר המשפטים יהיה מוסמך לקבוע בתקנות הוראות גם בעניין סעדים זמניים בנוסף לסמכות לקבוע ערובות בהליך ערעור, על מנת להבטיח את תשלום המס כאשר יש חשש שהמס לא ישולם בתום ההליכים.

לסעיף 3

חובת תשלום מקדמות קבועה בסעיפים 91(ד) ו-175 לפקודה. אף על פי כן, לא קיימת סנקציה בשל איחור בתשלום ובדיווח על מקדמות כנדרש בחוק. קיימת חשיבות רבה שהמקדמות ישולמו בזמן לצורך גביית המיסים השוטפת. בשל כך, מוצע לקבוע, כי איחור בתשלום מקדמה שנקבעה בחוק

יקנה לפקיד השומה סמכות להוצאת לנישום שומה לפי מיטב השפיטה, בדומה לסמכות הקבועה בסעיף 167 לפקודה לגבי דיווח ותשלום בגין ניכוי מס במקור.

לסעיף 4

מוצע לתקן את סעיף 194 על מנת ליצור סעיף מקביל לסעיף 115 לחוק מע"מ הקובע, כי במקרה של חוב של חברת מעטים, ניתן לעכב יציאה מן הארץ של מנהל פעיל בה או מנהל עסקים או בעל מניות המחזיק ביותר מ-26% מהון המניות או מכוח ההצבעה.

לסעיף 5

לסעיף 195 המוצע

כיום, בהתאם לסעיף 1(13) לחוק המרכז לגביית קנסות, סכום שיש לשלמו למדינה לפי דין ושפקודת המסים (גבייה) חלה עליו, ניתן לגבייה על ידי המרכז לגביית קנסות (להלן - המרכז), ובלבד ששר המשפטים והשר הנוגע בדבר (להלן - השרים) אישרו לגבותו לפי הצעת מנהל המרכז וחשב המשרד הממשלתי הנוגע בדבר. אישרו השרים כאמור, לא ייגבה החוב באמצעות פקודת המסים (גבייה).

הסדר זה אינו מתאים להעברה של מספר גדול של תיקים.

לאור האמור מוצע לקבוע הסמכה בחוקי המס להעברת חובות מס לגבייה באמצעות המרכז, וזאת על מנת לייעל את הליכי הגבייה באמצעות גוף נוסף, המתמחה בגביית קנסות. לצד זאת מוצע, כי הסדרת העברת החובות בחקיקה ראשית תבוצע כהוראת שעה לתקופה של שנתיים. ראה גם סעיף 2(5) ו-3(3) להצעת חוק זו.

לסעיף 195 יא המוצע

בהתאם להוראות סעיף 194 לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן - הפקודה), הסמכויות המוקנות לפקיד השומה בגביית חוב מס הן עיכוב יציאה מהארץ ועיקול רכוש. הסמכויות המוקנות לפי חוק מיסוי מקרקעין (שבח ורכישה), התשכ"ג-1963 (להלן - חוק מיסוי מקרקעין) ולפי פקודת המיסים גבייה, הן סמכויות עיקול והוצאה לפועל וכן סמכות מאסר. הסמכויות המוקנות בחוק ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן - חוק מע"מ) וכן לפי פקודת המסים גבייה הן עיכוב יציאה מהארץ ועיקול רכוש.

לעומת זאת, למרכז לגביית קנסות (להלן - המרכז), קיימות סמכויות רבות נוספות המפורטות בסעיף

7א(ג) לחוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, התשנ"ה-1995 (להלן - חוק המרכז לגביית קנסות), לרבות: הגבלת החייב מלקבל דרכון ישראלי או תעודת מעבר לפי חוק הדרכונים, התשי"ב-1952, הגבלת החייב כלקוח מוגבל מיוחד, כמשמעותו בסעיף 3ג לחוק שיקים ללא כיסוי, התשמ"א-1981; הגבלת החייב מלעשות שימוש בכרטיס חיוב, כהגדרתו בחוק כרטיסי חיוב, התשמ"ו-1986, הגבלת החייב מלייסד תאגיד, הגבלת החייב מלקבל, מלהחזיק או מלחדש רישיון נהיגה.

במטרה לייעל ולשפר את גביית המיסים בישראל מוצע לקבוע סמכויות דומות גם בחוקי המס, בכפוף ובהתאם לאותם התנאים, האמצעים וההליכים הקבועים בחוק לשמירה על זכויות החייבים, ובשינויים המחויבים. ראה גם סעיף 2(12) ו-3(3) להצעת חוק זו.

לסעיף 6

מערכת שירות עיבודים ממוכנים של משרד האוצר, המשמשת כמערכת המחשוב של רשות המסים (להלן- מערכת המחשוב), מספקת שירותים נרחבים לגורמים המורשים לייצג נישומים וכן מספקת שירותים שונים לגורמים נוספים בישראל.

מערכת המחשוב מעניקה יתרונות רבים למייצגים, הנדרשים למידע שוטף מרשות המיסים עבור לקוחותיהם, ולמשל, גישה ישירה לנתונים הממוחשבים המצויים במערכת הממוחשבת של רשות המיסים; שלפת מידע מהירה; שיגור דוחות של נישומים ישירות למחשב הרשות וביצוע פעולות שונות עבור לקוחות; הפקת שאילתות ניהוליות המסייעות לניהול מרשמי המשרד המייצג; חיסכון בהגעה הפיזית למשרדי מע"מ, המכס ומס ההכנסה השונים.

לאחרונה קבע בית המשפט העליון, בעע"מ 980/08, כי חלק מהתשלומים הינם ככל הנראה תשלום מסוג "אגרה" שגבייתם מחייבת עיגון בחקיקה, ופסק כי יש להחזיר את הדיון לבית המשפט המחוזי על מנת שידון מחדש בחוקיות כל סוגי התשלומים, בהתאם לעקרונות שנקבעו על ידי בית המשפט העליון.

על מנת למנוע מחלוקות נוספות בהווה ובעתיד בעניין חוקיות התשלומים הנגבים בגין מערכת המחשוב, על סוגיהם השונים, לרבות תשלומים שלעמדת הרשות גבייתם הינה כדין לפי עע"מ 980/08 כגון דמי ההתחברות והתשלום הקבוע, ונוכח חשיבות התשלומים אשר מאפשרים מתן שירות מיטבי למשתמשים במערכת, מוצע להסדיר את הטלת התשלומים בחקיקה כך שיהיה בסמכות שר האוצר לקבוע סוגים שונים של תשלומים בגין החיבור במערכת המחשוב ובגין השימוש בה ואת סכומם, וכן לקבוע כי בסמכות שר האוצר ליתן פטורים, הקלות או הנחות מתשלומים כאמור.

לפרק ב': מס ערך מוסף

לסעיף (1)

סעיף 159א(ב1) לפקודה קובע, כי פקיד שומה רשאי לעכב החזר מס אם לא הוגש דו"ח שאדם חייב בו לפי סעיף 131 או 135 לפקודה, וזאת לתקופה שלא תעלה על 90 יום מיום שיוגש הדו"ח. הרציונל העומד מאחורי סעיף זה הוא, כי לא ניתן לדעת אם קיים לאדם חוב מס בעקבות הגשת הדו"ח, אשר יקוז את ההחזר.

חוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן- חוק מע"מ), אינו מאפשר למנהל לעכב החזר מס באופן זה. להמחשה, הדיווח המקוון בחוק מע"מ מאפשר לרשות המסים לבצע בקרה אפקטיבית יותר לגבי שרשרת המס על ידי הצלבת תשומות ועסקאות במע"מ. עד כה, הפעלת הדיווח המקוון חסכה למדינת ישראל כמיליארד ש"ח בשנה. מתן אפשרות לעכב החזר מס במידה וקיימת חריגויות בדיווח למע"מ תאפשר לרשות לבצע את הפעולות הנדרשות לבירור.

לסעיפים (2)+(4)

סעיף 47א(ב) לחוק מע"מ קובע, כי קונה שהוא חייב במס חייב לדרוש ממוכר שהוא עוסק מורשה חשבונית מס, ולא ישלם בשטרי כסף, וזאת בעסקאות שערך הנכסים או השירותים בהן עלה על 20,000 ש"ח. על מנת לאכוף את הוראת הסעיף, מוצע לקבוע, כי על הפרת הסעיף ניתן יהיה להטיל קנס אזרחי בשיעור של 15% מסכום העסקה. בנוסף, מוצע לקבוע כי סכום העסקה המרבי כאמור באותו סעיף יופחת ויעמוד על 10,000 ש"ח.

לסעיף (3)

חוק מע"מ קובע בסעיף 91 כי בהליך ערעור על החלטה לפי חוק זה, לא ישולם המס השנוי במחלוקת. מסיבה זו, הליכי הערעור מנוצלים במקרים רבים על מנת לדחות ואף לא לשלם את המס השנוי במחלוקת, ומוגשים גם אם אין בערעור ממש. במקרים רבים, רשות המיסים ניצבת בסוף ההליך מול שוקת שבורה וללא יכולת של ממש לגבות את המס המגיע לה.

לאור האמור, ובדומה לתיקון המוצע בפקודת מס הכנסה, מוצע לתקן את סעיף 84 לחוק, כך ששר המשפטים יהיה מוסמך לקבוע בתקנות הוראות גם בעניין סעדים זמניים וערובות בהליך ערעור, על מנת להבטיח את תשלום המס כאשר יש חשש שהמס לא ישולם בתום ההליכים.

לסעיף (6)

סעיף 103 לחוק מע"מ קובע, כי במידה וחייב המעביר סכום על חשבון חוב מס לא פירט לאיזה מרכיב מתוך חוב זה שילם את הסכום, ייזקף סכום זה על חשבון החוב באופן יחסי לקרן, לקנס, לריבית ולהפרשי ההצמדה.

מוצע לקבוע, בדומה להוראת סעיף 195א לפקודה, כי בכל מקרה ייזקף התשלום באופן יחסי כאמור לעיל.

לסעיף (7)

סעיף 106 לחוק מע"מ קובע, כי חברה בעלת חוב, שהעבירה לחברה אחרת פעילות ללא תמורה או בתמורה חלקית, מבלי שנותרו בחברה אמצעים לכיסוי החוב, ובחברה זו קיימים אותם בעלי שליטה, במישרין או בעקיפין, אזי ניתן לגבות את החוב מהחברה שקבלה את הפעילות. מוצע לקבוע, כי ההוראות הקבועות בסעיפים האמורים יחולו גם על בעל שליטה המעביר פעילות לחברה או לחברה המעבירה פעילות לבעל השליטה ובלבד שיש לו שליטה, במישרין או בעקיפין, בחברה.

בנוסף, ובדומה לתיקון המוצע לפקודה, במטרה לצמצם את התופעה של הברחת נכסים בין בני זוג ולהקל על גביית המס במקרים כאמור מוצע לתקן את חוק מע"מ ולקבוע בו, כי ניתן יהיה לגבות חוב מס בנסיבות של העברת נכסים, ללא תמורה או בתמורה חלקית, בין בני זוג כל עוד לא עברו חמש שנים מתום שנת המס שבה היה חוב המס הסופי או שבה הועברו הנכסים, לפי המאוחר, וזאת במקום תקופה של שלוש שנים הקבועה כיום.

כמפורט בסעיף 1 לעיל, על מנת להתמודד עם תופעת "גלגול החברות" מוצע לקבוע, בדומה לתיקון המוצע בסעיף 119א לפקודת מס הכנסה, כי במקרים שבהם הועברה פעילות של חברה אל חבר בני אדם אחר שיש בו, במישרין או בעקיפין, אותם בעלי שליטה או

קרוביהם (להלן - הנעבר), ויוכח לפקיד השומה כי מטרתה העיקרית של ההעברה הינה הימנעות מתשלום מס, יהיה פקיד השומה רשאי לראות בנעבר ממשיך של החברה המעבירה, ולחייבו בכל חובות המס של החברה המעבירה.

לסעיפים (9) ו-(8)

הקלות לענין גביית מס במקרה של הברחת נכסים ונסיבות מיוחדות -

מוצע לתקן את סעיפים 112 א (ג) ו-115 לחוק ולהסמיך את בית המשפט המחוזי, הוא בית המשפט הדן בערעורים לפי חוק מע"מ ואשר דן בבקשות דומות לפי פקודת מס הכנסה, לדון בבקשות לפי הסעיפים האמורים.

לסעיף (10)

סעיף 129(ב) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן - החוק) קובע, כי טובין מובלים ילוו במסמך בהתאם למקום הרישום של העוסק. לענין טובין המובלים מעוסק הרשום באזור או בשטחי עזה ויריחו לפי הדין המקביל לחוק, על העוסק להציג חשבונית. ואולם, לענין טובין המובלים מעוסק ישראלי ניתן לבחור בין הצגת חשבונית להצגת תעודת משלוח.

לשם ייעול האכיפה והגברת ההדדיות בהעברת טובין בין שטחי ישראל והרשות הפלסטינית, ובמטרה להגביר את הוודאות בענין התחשבות המסים בין ישראל והרשות הפלסטינית, מוצע לתקן את סעיף 129(ב)1 לחוק כך שהעברת טובין מעוסק הרשום לפי החוק לעוסק, מוסד כספי או מלכ"ר הרשומים באזור או בשטחי עזה ויריחו תלווה אף היא בחשבונית ולא בתעודת משלוח.

לסעיף (11)

במקרים שבהם עוסק ניכה תשומה בגין רכישת נכס והנכס הפסיק לשמש אותו בעסקו, נוצר מצב שבו מס העסקאות בגין רכישת הנכס לא ישולם. מוצע לקבוע, כי דינו של הנכס יהיה כדין נכס שנעשה בו שימוש לצורך עצמי עם שינוי השימוש כאמור, ולכן במועד שינוי השימוש יחויב העוסק במע"מ עסקאות בשל מכר רעיוני.

לפרק ג': מסוי מקרקעין

לסעיף (1)

סעיף 164 לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן - הפקודה) קובע חובת ניכוי במקור מהכנסה ששר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, קבע בצו. צו מס הכנסה (קביעת תשלומים בעד שירותים או נכסים כהכנסה), התשל"ז-1977, קובע חובת ניכוי מס במקור במכירת נכס, לרבות מקרקעין. בהתאם לזאת, בעסקאות מקרקעין החוסות תחת צו זה יש לנכות מס הכנסה בהתאם לצו. בנוסף, באותה עסקת מקרקעין נקבעת חבות במס גם מכוח חוק מיסוי מקרקעין.

כיום, לא קיים סעיף המאפשר לקזז בין התשלומים האמורים, ועל כן עד בירור חבות

המס הסופית של המוכר הוא חשוף לתשלום של כפל מס. לאור האמור, מוצע התיקון האמור בחוק מיסוי מקרקעין (שבח ורכישה), התשכ"ג-1963 כך שיתאפשר קיזוז של ניכוי מס במקור שנוכה בעסקת מקרקעין מכוח הפקודה והתקנות לפיה, מחבות מס השבח של המנוכה לפי חוק מיסוי מקרקעין.

לסעיף (2)

בדומה לתיקון המוצע לפקודת מס הכנסה ולחוק מע"מ, במטרה לצמצם את התופעה של הברחת נכסים בין בני זוג ולהקל על גביית המס במקרים כאמור מוצע לתקן את חוק מיסוי מקרקעין ולקבוע בו, כי ניתן יהיה לגבות חוב מס בנסיבות של העברת נכסים, ללא תמורה או בתמורה חלקית, בין בני זוג כל עוד לא עברו חמש שנים מתום שנת המס שבה היה חוב המס הסופי או שבה הועברו הנכסים, לפי המאוחר, וזאת במקום תקופה של שלוש שנים הקבועה כיום.

לסעיף (4)

חוק מיסוי מקרקעין קובע בסעיף 91(ב), כי בהליך ערעור על החלטה לפי חוק זה, לא ישולם המס השנוי במחלוקת. מסיבה זו, הליכי הערעור מנוצלים במקרים רבים על מנת לדחות ואף לא לשלם את המס השנוי במחלוקת, ומוגשים גם אם אין בערעור ממש. במקרים רבים, רשות המיסים ניצבת בסוף ההליך מול שוקת שבורה וללא יכולת של ממש לגבות את המס המגיע לה.

לאור האמור, ובדומה לתיקונים המוצעים לחוק מע"מ ולפקודת מס הכנסה, מוצע לתקן את סעיף 110 לחוק, כך ששר המשפטים יהיה מוסמך לקבוע בתקנות הוראות גם בעניין סעדים זמניים וערובות בהליך ערעור, על מנת להבטיח את תשלום המס כאשר יש חשש שהמס לא ישולם בתום ההליכים.

לפרק ד': בלו

לסעיף (1)

הואיל והתשומות המהוות בסיס להחזר בלו, הן הבסיס גם לחישוב המע"מ, ועל כן עוסק המגיש דו"ח לצורך החזר בלו מחזיק בידי את כל הנתונים המאפשרים הגשת דו"ח למע"מ, מוצע לקבוע לגבי הסדר הסולר, כי לא יינתן החזר בגין הבלו אם לא הוגש דו"ח תקופתי או דו"ח מפורט או דו"ח מקוון למע"מ וזאת לתקופה של עד 90 יום לאחר הגשת הדוח. יובהר, כי אין בעיכוב החזר כדי למנוע את הגשת הדוח התקופתי ותשלום המע"מ תוך שימוש בסכום החזר לצורך תשלום המע"מ כאמור.

לסעיף (2)

רישיון לייצור דלק הניתן בהתאם לחוק הבלו על הדלק, התשי"ח-1958 (להלן - חוק הבלו) מאפשר לחברה לרכוש דלק מבתי הזיקוק ללא מרכיב הבלו ולהעבירו לרשות המס בעצמו, במועד שנקבע לכך. חקירות פליליות המתנהלות בחשד לעבירות על דיני הבלו הינן מורכבות ומסועפות, לעיתים נגד ארגוני פשיעה, ומערבות בהן בדרך כלל גם עבירות על חוקי מס אחרים.

בהתאם, תקופה של שלושה חודשים להגשת תובענה פלילית אינה מספיקה ומנגד אין לאפשר לחברה אשר מתנהלת חקירה נגדה בחשד לביצוע עבירות על חוק הבלו להמשיך וליהנות מרישיון לייצור דלק. לאור האמור מוצע להאריך את התקופה עד להגשת תובענה פלילית לשנה.

לסעיף (3)

יצרן דלק, מי שמשתמש בדלק שניתן עליו פטור ומי שמשתמש בדלק שניתן עליו הישבון מגישים בקשות שונות בהתאם לחוק במסגרתן מצהירים על פרטים שונים, בהתאם למהות פעילותם ואופי הבקשה (למשל בקשה לקבלת רישיון לייצור דלק, בקשה לקבלת דלק בפטור מבלו, בקשה לקבלת הישבון בלו, דוחות תקופתיים וכו'). מוצע לחייב בחוק הבלו את החייבים בדיווח להודיע למנהל על כל שינוי בכל פרט מהותי עליו הצהירו בפני המנהל.

לסעיף (4)

על מנת לייעל את הליכי הגבייה בחוק הבלו, מוצע לקבוע סעיף דומה לסעיף 106 לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן - חוק מע"מ) לפיו, כי במקרים שבהם היה לאדם חוב בלו סופי והוא העביר נכסים בלא תמורה או בתמורה חלקית, לאדם אחר, בלי שנותרו אמצעים בישראל לסילוק החוב, רשאי המנהל לגבות את הבלו ממי שקיבל את הנכסים כאמור. בנוסף, ואף זאת על מנת לייעל את הליכי הגבייה, מוצע לקבוע סעיף דומה לסעיף 106ב לחוק מע"מ לפיו, המנהל רשאי לחייב בבלו בעל תפקיד בחברה אשר ביצעה מעשה המהווה עבירה לפי חוק הבלו ובלבד שיש בידי המנהל ראיות לכאורה להוכיח שהמעשה נעשה בידיעתו של בעל התפקיד. כן מוצע לקבוע סעיף דומה לסעיף 115 לחוק מע"מ לפיו המנהל יהיה רשאי לבקש מבית משפט השלום לצוות על עיכוב יציאה מן הארץ של כל אדם אשר נדרש לשלם בלו ולא עשה כן, או מנהל פעיל בחברה אשר נדרשה לשלם בלו והיה למנהל רשות המסים חשד סביר, כי הבלו לא ישולם.

לפרק ה': חוק איסור הלבנת הון

על מנת לייעל ולהגביר את האכיפה ולצמצם את תופעת ההון השחור מוצע לתקן את חוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן- החוק) כך שיתווספו לעבירות המקור גם עבירות מס עם יסוד נפשי של כוונה לפי חוקי המס השונים. בנוסף, מוצע לתקן את החוק כך שתתאפשר העברה ישירה של מידע מהרשות לאיסור הלבנת הון אל רשות המיסים, כמפורט להלן. כן מוצע לתקן את סעיף 27 לחוק לרבות ההגדרות הקבועות בו לעניין "פקיד מכס" ו-"עבירה".

לסעיפים (1)-(3)

לאור הקמתה של רשות המסים, וכן לאור הוספת עבירות לפי סעיף 220 לפקודת מס הכנסה (נוסח חדש), התשכ"א-1961 ולפי חוק מיסוי מקרקעין (שבח ורכישה), התשכ"ג-1963, מוצע כי במקום הפניה לאגף המכס והמע"מ תיקבע הפניה לרשות המסים.

לסעיף 4

מוצע להתאים את סעיף 27 לחוק, אשר קובע את סמכויות החקירה של הגופים השונים, לעבירות הנוספות שייקבעו כעבירות מקור, קרי עבירות לפי סעיף 220 לפקודה, 98(ג) לחוק

מיסוי מקרקעין, ו-117(ב)1 או (3) עד (8) או 117(ב)1.

לסעיף 5

מוצע לתקן את סעיף 30 לחוק, כך שתיקבע בו הסמכה להעברת מידע לרשות המסים לאור הוספת העבירות החדשות מכוח חוקי המס, כמפורט לעיל.

לפרק ו': חוקים אחרים

לסעיף 6- תיקון חוק מיסוי רווחי נפט

סעיפים 174-181א לפקודה קובעים חובת תשלום מקדמות בשל המס שחייב בו הנישום. סעיף 190 לפקודה קובע את הסמכות להטלת קנסות על פיגור בתשלום מקדמות כאמור. בחוק מיסוי רווחי נפט, התשע"א-2011, נקבעה בסעיף 10(ב) סמכותו של שר האוצר לקבוע מקדמות בהתאם לחוק זה. מוצע לתקן חוק זה, כך שתיקבע בו סמכות לשום מקדמות שלא שולמו, וכן להטיל קנסות בגין אי תשלום מקדמות, בדומה להוראה הקבועה בסעיף 190 לפקודה.

לסעיף 7- תיקון חוק אזור סחר חופשי באילת

חוק אזור סחר חופשי באילת, התשמ"ה-1985 (בסעיף זה - החוק), קובע מע"מ בשיעור אפס על מכירת טובין בידי עוסק שאינו תושב אזור אילת לעוסק שהוא תושב אזור אילת לצורך עסקו באזור אילת. הוראה זו לא חלה על טובין שמפורטים בתוספת השנייה לחוק. החוק מעניק גם פטור ממע"מ על מכירת טובין המצויים באזור אילת, בידי עוסק תושב אזור אילת לצריכה באזור זה או לשימוש בו (למעט טובין המפורטים בתוספת השנייה לחוק), ועל מכירתם של מקרקעין המצויים באזור אילת. אשר למתן שירותים, החוק מעניק פטור ממע"מ על מתן שירותים באזור אילת בידי תושב האזור, למעט השירותים המפורטים בתקנות אזור סחר חופשי באילת (פטורים והנחות ממסים), התשמ"ו-1985, שחל עליהם מע"מ בשיעור אפס.

עלות ההטבה שמקנה החוק מוערכת על ידי הרשות בכ-500 מיליון ש"ח בשנה. אף על פי כן, בחוק לא נקבעה סנקציה שתינקט כלפי עוסקים או מובילים שמבקשים בעת המעבר במסוף הכניסה לאילת לקבל חותמת אישור של פקיד המכס על חשבונות המס, בלי שהטובין ברשותם. בדרך זו ניתן לנצל לרעה את ההטבות שמקנה החוק, שכן עסקה כזו מדווחת כחייבת במע"מ בשיעור אפס. כלומר, העוסקים יכולים לדווח על הכנסת טובין החייבים במע"מ בשיעור אפס מבלי שאלה הוכנסו לאילת בפועל. בנוסף, לא נקבעה סנקציה לגבי שימוש לרעה בפטור, שלא בהתאם לתכלית החוק.

מוצע לתקן את החוק כך שייקבע בו, כי הצגת חשבונות מס בשיעור אפס בעת כניסה לאילת, אף על פי שהטובין נשוא החשבונות אינם נמצאים בכלי ההובלה וכן הוצאת הטובין מאילת, הם עבירות פליליות. בנוסף, מוצע לקבוע עבירות אלה כעבירות מנהליות. יצוין, כי תיקון זה נדרש בעקבות דוח מבקר המדינה, מספר 60 לשנת 2009. בנוסף, מוצע לקבוע עבירה פלילית שעניינה שימוש בפטור שלא לתכלית לשמה הוא ניתן.

לסעיף 8- תיקון חוק קיזוז מיסים

כיום, ביצוע קיזוז חוב מס מול החזר מס כרוך בסרבול רב, וזאת בשל הצורך במשלוח הודעה לנישום שרק לאחריה קמה זכות הקיזוז, וכן בשל המועד בו ניתן לבצע את הקיזוז, אשר קבוע בתקנות קיזוז מיסים, התשמ"א-1980 (להלן - התקנות), ועומד על 90 ימים מהיום בו החוב הפך לסופי. מצב זה מונע גבייה אפקטיבית של המס ויוצר בעיות בעת ביצוע עיקולים מצדדים שלישיים.

מוצע לתקן את חוק קיזוז מיסים, התש"ס-1980 כך שיקבע שחובת ההודעה לנישום כתנאי לביצוע הקיזוז אינה פוגעת בזכותה המהותית של רשות המסים לקיזוז בהתקיים התנאים הקבועים בחוק, ומכאן שזכותה של רשות המסים קודמת לזכות שנוצרה במועד בו הייתה לרשות המיסים זכות כאמור. בנוסף, כמהלך משלים, מוצע לתקן את התקנות כך שיבוטל הצורך להמתין 90 ימים עד לביצוע הקיזוז, באופן ובתנאים שייקבעו.

לסעיף 9- תיקון חוק המסים (קנס פיגורים)

סעיף 96 לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975, קובע קנס בשל אי תשלום המס במועד. חוק המיסים (קנס פיגורים), התשמ"א-1980 קובע אף הוא קנס כאמור. בבג"ץ 9909/01, שגיא נגד מנהל המכס והמע"מ, פ"ד נז' (6) 193, נקבע, כי קנס פיגורים יושת 30 ימים מיום קבלת פסק הדין.

מוצע לקבוע, כי במקרים שבהם מוגש ערעור רק לצורך עיכוב תשלום המס השנוי במחלוקת, יוכל המנהל לפנות לבית המשפט ולבקש ממנו להטיל קנס פיגורים החל ממועד הוצאת השומה נשוא הערעור.

לסעיף 5- תיקון פקודת התעבורה

לשם ביצוע תפקידם במילוי ההוראות לפי חוקי המס, לצורך גבייה, חקירה וביקורת, נוסעים חלק מן העובדים ברשות המסים ברכבים סמויים.

ביום 19.3.2012 פורסם ברשומות תיקון מס' 103 לפקודת התעבורה (נוסח חדש), בו הוסף סעיף 65ד, הקובע חובת הדבקות מדבקה על כל רכב של תאגיד (לרבות רכב של משרד ממשלתי) שבה יפורטו פרטי ההתקשרות עם מערכת לדיווח ולמעקב של התאגיד (סעיף 65ד(ג)). סעיף קטן (ז) קובע רשימה סגורה של גופים עליהם לא יחול הסעיף, כאשר רשות המסים אינה ביניהם.

על מנת שלא לחשוף רכבים השייכים לתחומי עבודה רגישים ברשות המסים, המחייבים, כי הרכבים יהיו סמויים, מוצע כי תתוקן פקודת התעבורה כך שייקבע בה פטור לרכבי רשות המסים שיש להותירם כרכבים סמויים, מהחובה להדביק את המדבקה האמורה, וזאת לגבי רכבים שמנהל רשות המסים הורה כך לגביהם.